

Justus Christoph Schomer   Ludwig Utecht

Theses Theologiae, De Iustificatione

Rostochi[i]: Wepplingius, 1687

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn73621223X>

Druck   Freier Zugang

RU theol. 17. Aug. 1687

Schomerus, Just. Christ.

I. N. J.
Theses Theologicae,
DE
JUSTIFICATIONE,

Quam,
DEO CLEMENTER ANNUENTE, *148*
PRÆSIDE
UIRO MAGNifico Atq; MAXI-
ME REVERENDO,

**DN. JUSTO CHRISTO-
PHORO SCHOMERO,**

Doctore & Profess. Theol. Primario lon-
geq; celeberrimo, Serenissimorum Duc. Meckl. Consist.
Assessore, Diocæs. Meckl. Superintend. graviss.
Universitatis Rostochiensis h. t. RECTORIS,

DN. PRÆCEPTORE & FANTORE suo etatem devenerando,

Die 17. August. 1687. hora locoq; confecto,
publicè ventilandas proponit,

AUTOR

LUDOVICUS *Ute det*
Wetche /

Sedino Pom.

ROSTOCHI,
FORMIS ACADEMICIS WEPPLINGIANIS.

1687

LUDOVICUS BODIN
 FORMIS ACADEMICIS WESTPHALICIS
 ROTTERDAMI

Thes. I.

Articulus de Justificatione hominis peccatoris coram Deo, præcipuus est in tota Doctrina Christiana, sine quo nemo (ut utar verbis Formulæ Concordiæ p. m. 665.) divitiis gratiæ Christi rectè agnoscere potest, qui, iudice Luthero, si sincerus permanferit, etiam Christiana Ecclesia, sincera concors & sine omnibus sectis permanet; sin corrumpitur, impossibile est, ut uni errori aut fanatico spiritui rectè obviam iri possit.

Thes. II.

Justificatio cum regeneratione non est confundenda, quippe quæ pro diversa vocis significatione illam vel præcedit vel sequitur vel & ambitu suo complectitur.

Th. III.

Vocabulum Justificationis non physicam hic sed forensam habet significationem, h. e. significat justum pronuntiare, à peccatis & æternis peccatorum suppliciis absolvere, propter Justitiâ Christi, quæ à Deo fidei imputatur.

Th. IV.

Subjectum justificationis est homo peccator, sed idè verâ pœnitentiâ se ad Deum convertens.

Thes. V.

Justificatio alia est coram Deo, de qua agit Paulus Rom. 3. alia coram hominibus, de qua agit Jacobus c. 2.

Th. VI.

Datur duplex Justitia, alia inchoata, alia imputata, hæc, non illa est à quâ justificatio corâ Deo denominatur.

A 2

Th. VII.

Tb. VII.

Justificationis nostræ causa impulsiva interna est gratuita Dei gratia; externa, sufficientissimum meritum Christi: instrumentalis à nostra parte, fides.

Tb. VIII.

Gratia hic non significat infusum gratiæ habitum; qui ante tempora secularia non existit, sed Dei favorem & beneficentiam.

Tb. IX.

Alteram causam justificationis diximus esse sufficientissimum meritum Christi, quoniam gratia & misericordia Dei in Christo est fundata, & nemini extra meritum hoc Christi obtingit.

Tb. X.

Christi tam activa quam passiva obedientia ad hoc ipsum meritum pertinet.

Tb. XI.

Falsissima Pontificiorum est sententia, quâ statuunt, Christum Mediatorem nostrum esse tantum secundum humanam naturam.

Tb. XII.

Ejusdem farinae illa sententia est, quâ statuitur non meritoriam Christi justitiam patiando & agendo acquisitam, sed essentialem Justitiam Filii Dei habitantis in nobis coram Deo nos justificare.

Tb. XIII.

Tertiam causam justificationis nostræ, eamque instrumentalem à parte nostra coram Deo, statuimus fidem, quia sine illa nemo potest justificari. Sola n. fides est quæ justificat.

Tb. XIV.

Illā autem fides non est nuda tantum notitia historię de Christo, sed ingens atque tale Dei donum, quo Christum Redemptorem nostrum, in verbo Evangelii recte agnoscimus ipsique confidimus; quod videlicet propter solam ipsius

us

us obedientiam, ex gratia remissionem peccatorum habeamus, sancti & iusti coram Deo Patre reputemur, & æternam salutem consequamur.

Tb. XV.

Subiectum *quod* fidei est homo, subiectum *quo* autem partim est intellectus, partim voluntas.

Tb. XVI.

Fidē non quatenus B. O. est, & in Decalogo præcipitur, sed quatenus Christū apprehendit, iustificare dicimus, quia omne opus nostrum à justificatione excluditur. Hinc cum fides dicitur imputari ad iustitiam Rom. 4. v. 3. s. Gal. 3. v. 6. non opus parvum æstimatur quasi magnū, ut sic ipsa fides ratione sui pro perfecta obedientia reputetur, sed fides ratione correlati consideratur ut Christum fide apprehendit.

Tb. XVII.

Nihil ergo faciunt ad justificationem, merita, dignitas & opera nostra, sed iustificamur gratis, propter Christum, per fidem.

Tb. XVIII.

Non quidē negamus, quod in homine iustificato præsto sint B. O. quodq; iustitia inhærens, cum fide tanquam matre sua semper individuo nexu cohæreat; sed hoc negamus quod ad justificationem coram Deo efficiendam vel constituendam concurrant, cum sola fides gratiam & benedictionem divinam apprehendat.

Tb. XIX.

Distinctio Pontificiorum, quā distinguunt inter justificationem primam, quæ infusione charitatis, formaliter coram Deo iustificantis, fiat: & justificationem secundam, quam in præstandis B. O. quæ coram Deo meritorie iustificent, consistere afferunt, non habet fundamentum in Sacris literis, sed falsa planeq; nulla est.

Tb. XX.

Multum errant illi, qui statuunt hominem alio modo

A 3

sal

salvari, alio modo justificari, ita, ut sine operibus per solam
quidem fidem coram Deo justificemur, absq; tamen ope-
rum concursu salutem æternam consequi impossibile sit.

Tb. XXI.

Uti enim B. O. non sunt necessaria ad justificationem
hominis coram Deo, ita neq; sunt necessaria ad salutem æter-
nam obtinendam sive ut causa sive ut conditio sine qua non.

Tb. XXII.

Describitur Justificatio nostra & privativè, remissione
peccatorum, sive non imputatione in justitiæ nostræ, & po-
sitivè, imputatione obedientiæ Christi.

Tb. XXIII.

Justificatio nostra quodammodo efficit mutationem
certam in peccatore, constituens ipsum ex reo nocente ju-
stum, actione tamen eidem purè extrinseca, atq; extrinsecè,
verissimè tamen, subjectum suum denominante.

Tb. XXIV.

Modus justificandi in N. T. non differt à modo justificandi
in V. T.

Tb. XXV.

Causa finalis justificationis respectu Dei est tum patefa-
ctio ipsius justitiæ, tum gloriosæ gratiæ ostensio; respectu v.
hominis, salus & vita æterna omnibus credentibus promissa.

Tb. XXVI.

Effectus justificationis est fruitio omnium beneficiorum
Dei, ut filii simus Dei. Joh. 1. v. 12. Rom. 8. v. 14. ut eum nobis
inhabitantem habeamus Joh. 14. v. 23. cum *μετῃνοία* quadam
ad ipsum accedamus Rom. 8. v. 32. Jac. 1. 5, 6, 7. pace conscien-
tiæ fruamur Rom. 5. v. 1, 2. seqq. ad sancta semper opera mo-
veamur, renovemurq; indies Rom. 6. v. 1, 2. seqq. & deniq;
salute æterna fruamur. Rom. 4. v. 7, 8.

Tantum.

SOLI DEO GLORIA

AD DN. RESPONDENTEM

On potuit latitare diu vis insita menti,
Non umbrâ longæ noctis, amice, premi.
Qvi dociles animos affers ad pulpita nostra,
Mox haustas promissis mentis & oris opes.
Progressus etiam longos primordia spondent:
Et tyrocinii spes patet alta tui.
Eccenucem petis, & causæ complecteris arcem,
Qvò fidei nostræ convenit omne caput.
Sichomine & coram (scio) iustificabere Patre,
Dum loqueris bene de iustificante DEO.

gratul. scr.
PRÆSES.

Ad Praestantissimum DN. LUDOV. URSECH

THESES De JUSTIFICATIONE

publicè Respondendo defensurum.

Sunt hic & non sunt alii, non entia fermè,
Dum studiis inlrimè, lusibus usque vacant,
Et Studiosorum sic solo nomine gaudent,
Qvos non, cur hic sint, commemorare juvat.
Corpore non tantum † TUTU, sed & ausibus HICES:
Privatim quoties Te nihi laude probas!
Jam quoque publicitus Studiosum Tene probares †
FRATREQUE * num cuperes hic minor esse tuos
Materiam laudis Tibi iustificatio præbet,
Qvâ pergis titulum iustificare Tuum.
Prosperet exaltis iustos (ita comprecor) ausus,
Qvi nos iustificat glorificatque, DEUS!
Ausibus aut a'lios addes iustosq; piosque;
Sic †, Studiosus ES HIC moxqve MAGISTER eris.
† UTECHNIUS.

L Mq;

Anagr.

Interoccupationes

TUTU HICES.

A. D. HABICHHORST,

UTTU HICES!

S. Th. D. ejusq; PP. & Con-

*JOAC HIMO, qvi me Præsede nuper
cum laude non vulgari Disput. habuit
Theologicâ Exegetico-Propheticâ.

sist. Duc. Mekl. Assess.
design.

Dns

Suß du dem Bruder folgst / mein Sohn / das muß ich loben :

Fahrt Beyde weiter fort in Kunst und Tugend-
Pröben /

So wie ich wünsch und Hoff / und spannt den dritten Mann /
Den ich so lieb als Euch / Ohm Schwarzkopff / auch mit an.
Du nimmst mein Sohn / auff dich die hohe schwere Sache /
Und zeigst / was uns für Gott gerecht und seelig mache:
Das ist des Glaubens Grund / der alles ander hält /
Auff dem es alles steht / mit dem auch alles fällt.

Laß dich den falschen Tand der Neuling ja nicht irren /

Damit Sie heut zu Tag so manches Herz verwirren :

Man müsse heilig seyn / eh man kan seyn gerecht ;

Nich mein! ein Zeil' ger selbst bleibt gern ein unnütz Knecht!

In Ansehung der wichtigen Materie setze dieses / seinen geliebten
Stieff-Sohn ferner zu ermuntern / in Eil

F. FABRICIUS, Prediger zu St. Nicol. und des Sles-
sinischen Ministerii Consenior.

Sic satis est laudis, quam *Justificatio* confert,
Quam defensurus, *Frater amande*, doces.
Macte hac laude Tuâ, conamina prosperet æther,
Et tribuat studiis præmia iusta tuis!

JOACHIMUS Utecht / Sed. Pom.

Sic quoque Tu Studii fructus decerpis honestos,
Cum Tibi publicitus differuisse placet.
Faxit id ipse DEUS, sis ut doctusq; piusque:
Sic referes Studii præmia larga satis.

Quod Consobрино suo dilecti timo
vovebat

Ludwig Erdmann Schwarzkopff /
Palao. Sed. Pom.

TT

AD DN. RESPONDENTEM

Non potuit latitare diu vis insita me
Non umbrā longæ noctis, amice,
Qvi dociles animos affers ad pulpita
Mox haustas promissis mentis & o
Progressus etiam longos primordia sponden
Et tyrocinii spes patet alta tui.
Ecce nunc petis, & causæ complecteris arcer
Qvò fidei nostræ convenit omne caput.
Sichomine & coram(scio) justificabere Patre
Dum loqueris bene de justificante DEO.

grat
PRÆ

ad Præstantissimum DN. LUDOV. URSEDO

THESES De JUSTIFICATIONE

publicè Respondendo defensurum.

Sunt hic & non sunt alii, non entia fermè,
Dum studiis in minimè, lufibus usque vaca
Et Studiosorum sic solo nomine gaudent,
Qvos non, cur hic sint, commemorare
Corpore non tantum † TUTU, sed & ausibus HICES
Privatim quoties Ternihi laude probas!
Jam quoque publicitus Studiosum Tene probare
FRATREQUE * dum cuperes hic minor
Materiam laudis Tibi justificatio præbet,
Qvā pergis titulum justificare Tuum.
Prosperet ex altis justos (ita comprecor) ausus,
Qvi nec justificat glorificatque, DEUS!
Ausibus aut alios addes justosq; piosque;
Sic †, Studiosus ES HIC moxq;ve MAGIST
† UTECHNIUS.

Anag.

TUTU HICES.

UTTUI HICES!

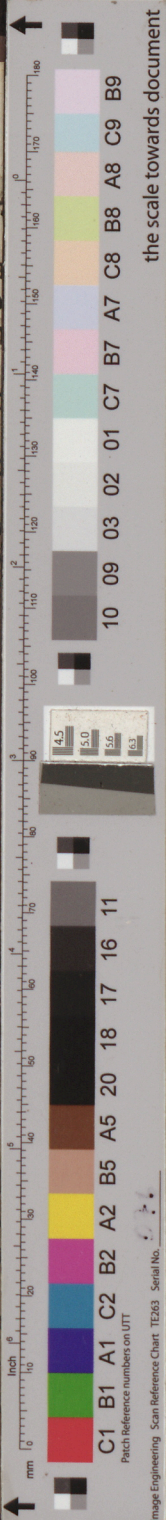
*JOAC HIMO, qvi me Præsidente nuper
cum laude non vulgari Disput. habuit
Theologicā Exegetico-Prophecticam.

A. D. HABIC

S. Th. D. ejusq; B

sist. Duc. Me

desig

the scale towards document